

Arhiv Bos. krajine B. Luka

ABK 209-016-063

Institut za istoriju Banja Luke

Banja Luka

U prilogu Vam šaljem neka moja sjećana o frakciskom radu
Asima Alihodžića u Banja Luci.

Kasnije ču Vam poslati neke priloge o partiskom radu u
Banja Luci.

Drugarski pozdrav

Teofik Kadenić
Split/Teslina 15

Sasnao sam da je koncem prošle godine održan sastanak u Banja Luci u vezi rada partiske organizacije i frakcionaštva u periodu 1936-40 god. Pošto su i meni poznate neke stvari o tome radu, a posebno o frakcijskoj grupi na čelu Asima Alhodjića i njegovog frakcionaškog djelovanja.

Nislim da je bilo 1939 godine, otisao sam sa lozinkom na zakazani sastanak u Aleju, kod socijalnog osiguranja, našao sam se sa drugom, koji se interesirao o frakcijskom radu Asima Alhodjića-efendije i Miloša Popovića njihovog djelovanja u partiskoj organizaciji Banja Luke. Sobzirom na veliku konspiraciju u to vrijeme, nije mi tada bilo poznato ime dotičnog druga skim sam se bio sastao, ali sam to doznao početkom 1944 god. u Sanici na sastanku OzZ.N-e da je to bio drug Uglješa Danilović, na ovom sastanku smo se prepoznali i obnovili naš susret i razgovor u Banja Luci. Druga Uglješa skupa bio u partiskoj organizaciji sekretar nam je bio Radomir Skakić. Poslije moga sastanka sa drugom Uglješom u Aleji, usledio je sastanak naše partijske čelije u advokatskoj kancelariji Asima Alhodjića. Na dnevnom redu bio je frakcionaški Asimov rad i njegovo druženje sa Milošem Popovićem na sastanku smo konkretno detaljno razmotrili njegovo frakcionaštvo i štetnost po našu partiju. Na ovom sastanku smo ga isključili iz Komunističke partije./ 1949 godine na traženje druga Uglješa Danilovića, da sam izjavu o Asimu Alhodjicu, to je bilo kada on kao naš ambasador u Teheranu pobjegao u Sovj. Savez kao pristalica inf.biroa./

Naveo bih neke konkretnе primjere frakcionaškog djelovanja u Banja Luci. Sastanke odbora Radničke stranke održavali smo u gostionicama Prospeča /sadašnji lovac / ili kod Sippsa /sada studentski dom /htjeli smo održati sastanak odbora stranke kod Prospera, ali Asim i još neki njegovi istomišljenici nisu nam dozvolili da udjemo u prostorije da bi održali sastanak. Taj njihov postupak me je toliko ogorčio, bio sam uvijek disciplinovan i odgovoran član KP. J. i uvijek na njezinu pravoj liniji, da sam na svoju ruku odmah u vezi ovog slučaja napisao pismo drugu Božidaru Adjiji i upoznao ga o situaciji u Banja Luci. To je bilo kada Drug Tito došao na čelo Partije, počelo je čišćenje i obračun sa frakcionaštvom u čitavoj zemlji, ja sam na ovaj način reagovao jer sam smatrao da obračun u Banja-Luci sa frakcionašima ide sporo. Još nešto o radničkoj stranci koja je izašla na izbore 1938 god. Jednom od tih sastanaka kod Prospera određeno je koće biti čuvare kutije, tako sam ja i Nešić Stevo određeni za čuvanje kutije u zgradbi bijelih milosrdnih sestara, preko puta tvarnice duhana. Stranka u Banja-Luci je dobila 360 glasova, ovako mali broj glasova dobila je jer je veliki pritisak buržoazije i njenih stranaka uticao na glasače.

Alihodić je na razne načine frakcionaški djelovao, rad u sindikatima, Pelagiću, Borcu itd. nazivao je tamburaškim socijalizmom. Na godišnjoj skupštini Pelagića, nesječam se godine mislim 1938 ili 1939, Alihodić i njegovi istomišljenici htjeli su po svaku cijenu da se dočepaju uprave Pelagića, mi to nismo dozvolili pošto smo znali šta bi to značilo da se oni dočepaju pa Norbert Veber, ja i još neki drugovi izbacili ih iz radničkog doma sa skupštine.

Asim i njegova grupa odvajali su mlade drugove, članove Partije i SKJ-a sa njima održavali sastanke u Suturliji i vršili negativan uticaj na njih. Radi frakcijskog djelovanja Kasim Hadžić i ja pozvali smo Kazaza Muhamed i još dvojicu mlađih drugova i održali sa njima razgovor, ovaj razgovor smo održali 1939 u Radničkom domu. Ovaj razgovor je pozitivno djelovao na ova dva mlada druga dok smo Kazazom dugo razgovarali i ubedivali da napusti Alihodića. Ova dva mlada druga i danas su živa, učestvovali su u revoluciji od početka rata i do danas su odlični komunisti i zapaženini rukovodioci. Dakle nije se spašava duša Kazaza, nego je bila borba naše partije da spasi svoje članove od frakcije.

Ovaj razgovor sa Kazazom i pomenutim drugovima održali smo, kako sam gore rekao 1939 dakle posle izbora gde je Kazaz bio nosiš liste Radničke stranke, a već u jesen iste godine sreću me je kod Ferhadije i rekao mi da

je zadužen da mi saopšti da sam primljen u Mjesni komitet, a da on Kazaz u Oblasni komitet. Ja sam otišao na sastanak zakazanog dana u Šefketovu kuću. Sjećam se da je na tom sastanku Mjesnog komiteta bio Osman Karabegović i rukovodio sa sastankom, a prerađivali smo Ist. boljševičke partije, kasnije da je drug Stari došao sa rabije održano je nekoliko sastanaka komiteta.

Nije mi poznato kako je Kazaz otišao na V Zemaljsku konferenciju, smatram da je bio jedan od marksistički najobrazovanijih to vrijeme. Nije u njeg partiskog stanja u Banja-Luci i njegovog neračištenog stava između zdravih i frakcionaških stavova, a to se videlo ranije sa Kasinom i samom razgovoru koje sam gore pomenuo i ako je iza tog razgora bio i član M.konf.

Kako čujem neki da ovo nije bila frakciska borba nego grupašenje, s ovim mišljem se nebih složio, to je bila frakciska jaka grupa i teška se ba vodila sa njima, to pokazuju fizički obračuni, nap. Pelagića skupština itd. To najbolje znaju stari drugovi koji su se sa njima borili. Mislim da bi se kako bilo poželjno mlađima više govoriti i objašnjavati o frakcionaštvu.

Prilikom provale 1936 g. bilo je teško stanje u partiji, uhapšeni su mnogi članovi, a ostali su se povukli, bio je period kada se nisu održavali redovni sastaci, to obično biva kada je hapšenje kao što je bilo u B.Luci kao i u drugim mjestima u zemlji. Radi konspiracije ili iz opotunizma. U to vreme provale Nedib Demirović je prebačen u Čehoslovačku, a ja sam otišao u Klašnjice do Gajića Milorada da ga obavestim o provali i da se on skloni, šao sam ga u trgovini na putu od Kljašnjica prema banji Slatini. On je otišao da druge obavesti, a ja sam ostaocjeli dan u njegovu dućanu. Nekako iza ove provale otišao sam u vojsku i kada sam došao na osustvo, od kuće sam u vojničkom odijelu svaki dan prolazio kraj crne kuće, a pokapšeni su mi iz nje mahali. Kada sam odslužio vosku, vratio se kući, Tukerić mi je rekao da je malo falilo da pod batinama prokaže i mene. Naime ja sam sa Tukerićem prije njegova hapšenja bio jedno vrijeme sa njime u čeliji. Poslije provale kada je veliki broj drugova uhapšen od 36 članova partije ostalo je 16 članova, jer je većina zaobudena radi nerada i oportunizma, poslije provale i čišćenja partije od frakcionaša, koncem 1938 do rata primljen je veći broj člana.

Nikicu Pavlića sam dobro poznavao kao i njegovu braću bio sam čest gost u njihovoju kući, kako prije tako i poslije Nikičinog hapšenja. Jednom prilikom, jednom prilikom me je Šefket Maglajlić pitao šta mislim o Nikici i da je on na robiji u Mitrovici bio na strani Miletića, rekao sam da ga osuđujem te jedno vrijeme nisam išao kući Pavlića niti se sa njim družio, kako se sjećam on je ubrzo promjenio mišljenje i osudio Petka Miletića.

U proljeće 1940 g. od kuće Mažara sam uzeo pisaču mašinu, krenuo sam prema mostu kod Kastela, kada sam bio kod Žabine kafane, od mosta prema meni je išao je policijac, ali ja nisam imao kuda, dok su na kraju mosta kod Rašte lazstali Boško Baškot i Ilija Stojanović kojima sam nosio mašinu, policijac je prošao pored mene neobrađujući pažnju na mene i ja sam produžio i predao im mašinu. O ovom slučaju Baškot piše u knjizi "Kozara" i navodi da mu je to bio prvi partiski zadatak. Ovo o mašini sam napisao jer se N. Jurinčić na posljednjem sastanku interesovao za ovu mašinu koju je sa Ivicom Mažarom digao iz zanatske škole, pa ga sa ovim upoznajte.

Smatram da je na održanom sastanku mosta raspravljano o frakcionaštvu i partiskom radu u B.Luci, pa nisam šire pisao.

Split 12-09-1982 g.

Kadić Teufik-Cinkara